

Bozba

Maribor, 13. oktobra 1933

Leto I.

Posamezna številka Din 1.50 // Velja na mesec po pošti dostavljen Din 6.—, za inozemstvo Din 10.— // Uredništvo in uprava: Gregorčičeva ul. 26 // Telefon 29-70 // Poštni čekovni račun 15.546 // Izhaja vsak petek // Oglasi po tarifi

Štev. 20

Naša narodna sramota

Že petnajst let uživamo narodno svobodo. Že petnajst let nam je dano, da smo na svoji zemlji gospodarji. Če pa pregledamo bilanco našega nacionalnega dela in udeleževanja, nas mora biti sram naše nevhvaležnosti na pram našim osvoboditeljem, ki so prelivali svojo dragoceno kri za našo svobodo. V dno duše se moramo sramovati in nismo vredni, da nas obsije žarek svobodnega solnca, če si izprašamo vest, kako smo osvobojeni čuvali dragocene svetinje naroda, kako smo izpolnjevali dolžnost napram svojemu narodu. Položimo roke na srca in si izprašajmo vest: nismo vredni svobode. Za svoje grehe zasluži, da bi valpetski bič s podvojeno silo zaplesal po naših hrbtih! Priznajmo, sami smo krivi svoje sramote, ker smo pijani sreče pozabili na svoje dolžnosti in pravice. Pomislimo danes, ob dvajseti uri, koliko smo škodovali narodnosti miselnosti s svojo lojalnostjo in toleranco! Dvakrat se morajo v grobu obrniti vsi, ki so dali svoje življenje iz golega idealizma in luheznosti samo zato, da bi osrečili narod, da bi bil svoboden in zadovoljen v zarji Vidovi.

Zmagoslavna in mogočna ter z zlatimi lavorikami je ovenčana naša juška preteklost. Prokleta pa je naša sedanost! Prokleta in na smrt obsojena zaradi nacionalnih grehov, radi popustljivosti in mehko. Ljudje božji, ali ni v nas več smisla za poštenost in pravice, za pravilno razumevanje naših dolžnosti!!! Izmed neštevitih sramotnih dogodkov imamo v mislih zadevo mariborskega Prostovoljnega gasilnega društva in reševalnega društva ter zadevo mariborskega nemškega športnega kluba »Rapid« in zadevo mariborskega »Schwäbisch deutscher Kulturbunda«.

Sedemnajst nacionalnih, kulturnih, humanih, strokovnih in stanovskih mariborskih organizacij je z največjim ogorčenjem obsodilo zakulisno nemško šovinistično propagandno delovanje mariborskega »Prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva«, obsodilo je njegovo rovarjenje proti našim nacionalnim interesom, obsodilo brskiranje naše nacionalne zavesti, sedemnajst nacionalnih organizacij je odločno zahtevalo, da se mora oprati tanaša narodna sramota, da se mora razgnati to gnezdo zagrizenih in strupenih renegatov, ki jim ni toliko pri srcu humanitarnost, kakor pa okolnost, da bi sosedom preko meje dokazali, da je Maribor nemški in da Slovenci nismo zmožni voditi takega društva. Sedemnajst nacionalnih organizacij, ki imajo okrog 20.000 pripadnikov, je obsodilo vse tiste, ki zagovarjajo delovanje tega društva in mu nudijo svojo pomoč. Vsa nacionalna javnost je zahtevala in še zahteva, da se društvo razpusti, in še razen nekaj izjem, vsi člani namišljeni Slovenci, po duši pa največji sovražniki, kar je jugoslovansko nacionalnega.

Pozno se je zganila naša nacionalna javnost, toda še prezgodaj. Vkljub vsem protestom, kljub vsem dokazom

in vsemu stvarnemu prepričevanju, da je društvo, kakršno je, naša narodna sramota in da se mora razpustiti in dati zavednim in sposobnim Slovincem možnost udeleževanja v tem društvu, se najdejo še ljudje, ki se sicer prištevajo med naše vrste v nacionalnem pogledu, ljudje, ki si prizadevajo, da bi ostalo pri mariborskem Prostovoljnem društvu vse pri starem. Človeku zastane razum, odpove mu trezna razsodnost!

GOSPOD BAN! Mariborski nacionalisti ponovno apeliramo na vas, razsodite zadevo po svoji vesti. Prepričani smo, da bomo le tedaj dobili zadoščenje za zapostavljanje od strani »Prostovoljnega gasilnega društva«, ki je vselej naše prošnje za sprejem odklonilo. Le tedaj bo-

mo dobili zadoščenje za omalovaževanje, žalitve in brskiranje našega nacionalnega življa. Bodite trdno uverjeni, da nas je na izbiro, kismo bili in smo še pripravljani pristopiti k društvu, toda nas nemško šovinistično vodstvo — ni maralo. Obenem ponovno apeliramo na Vas, gospod ban, da razpustite nepotrebni mariborski nemški športni klub »Rapid«, ki je gnezdo nemško-nacionalnih izzivačev in prenapetežev, ki se v tem klubu izživljajo in strahovito kvarijo narodno lice slovenskega Maribora.

Narodno sramoto moramo oprati! Če ne prej, oprana bo, ko bo najbližja bodočnost temeljito obračunala s proketo sedanostjo.

Za marksizmom-klerikalizem

Benito Mussolini in Adolf Hitler sta kot najjača državnik sedanje dobe udarila vsak po svojih notranjih nasprotnikih, to je po nasprotnikih totalne države, in sicer s tako silo, da sta jih kratkoma odpravila. Ker si Mussolini v Italiji ni upal načeti židovskega vprašanja — v tem ga je prehitel brez dvoma Hitler, — ki je udaril po prostozidarskih ložah, ki so v vseh liberalnih državah tajna shajališča za tiste nevidne politične faktorje, ki jih narod nikoli ne vidi na »odprti sceni«. Drugi udarec Mussolinija pa je razven marksizem, veljal popularom, italijanskim klerikalcem pod vodstvom famoznega don Luigi Sturza. Ceremonijalni vlek tega udarca je dosegel Mussolini z znanim lateranskim paktom, v katerem je papež — čeprav nerad — moral prepustiti vzgojo mladine totalni fašistični državi in njenim činiteljem. Istotako je Hitler s svojim konkordatom, ki ga je pomagal sklepati bivši centrunaš Franz von Papen, odpravil vsako politiziranje katoliške duhovščine. Nemški katoliški škofje so po konkordatu prevzeli obveznost, preprečevati vsako najmanjše vtikanje duhovščine v politične zadeve.

Naš jugoslovanski liberalni tisk je z naslado beležil »poraze« katolicizma, odkrivajoč na ta način intimno veselje naših domačih framažonskih lož. Pri tem pa pozabljajo, da sta Mussolini in Hitler za svoji državi poroka, da se javno življenje razvija po načelih zapadno-krščanske kulture, kar seveda nima nikakega opravka s kakimi konfesijami. Moderna totalna država ne more trpeti, da se duhovščina, katere poklic je metafizičnega značaja, meša v politično realno sedanost, oskrnjajoč sebe in teistično idealo s takozvanim posvetnjaštvom. Ta moderna totalna država pa istotako ne more trpeti kulturnobojnih stremljenj, kakor smo jih bili vajeni v drugi polovici preteklega stoletja. Mi, ki čutimo nacionalno in socialno obenem, ne maramo politikujoče duhovščine, prav tako pa iz nacionalno-etičnih vidikov odklanjamo cenene metode duhovnega razkristjanjenja naroda. Narod mora imeti svoji

etos, sicer propade. Mussolini je spoznal nevarnost framažonskih lož v vsej širini, zato je razbil ta gadja gnezda plutokratske politike. Vedeti je namreč treba, kdo se skriva po framažonskih ložah in čemu tisti tajni kult, katerega bomo prihodnjic obelodanili!

Je torej popolnoma v redu, da udari nova narodnosocialistična država tudi po klerikalizmu. Zanimivo je gledati, kako se naši slovenski klerikalci zlasti v »Slovincu« prav diabolčno veselijo vsakega najmanjšega uspeha avstrijskih habsburških legitimistov. Te simpatije naših klerikalcev za črno-rumeni Dollussov režim so že tako nesramno javne, da se v dunajskih političnih krogih, zlasti pa v bližini generala Sarkotiča in lista »Reichpost« čisto očitno namiguje, češ, na Hrvaško ne moremo več računati, tam ni nikake opore več, pač pa Slovenija... Treba je namreč čisto odkrito povedati, kar je češkoslovaški zunanji minister gr. Beneš že nešteto-krat izjavil: da so Habsburžani največja nevarnost za obstoj nasledstvenih držav. Najsi torej izgleda še tako paradoksalno: prava garancija naših in češkoslovaških meja je v znamenju kljukastega križa, nikakor pa v znamenju nove zarje nad dunajskim dvorcem. Nemčija potrebuje Anschluss ne radi tistih šest milijonov Avstrijcev, marveč radi Erzberga. To so interni računi med Nemčijo in Avstrijo. Tako povečana Nemčija ne bi niti najmanj ogrožala svojih sosedov. Klerikalci v vseh nasledstvenih državah so sicer več ali manj v borbi s svojimi liberalnimi vladami, ali zunanje-politično se strinjajo v eni skupni misli: do Anschlusa ne sme priti. Bog nas varuj pred Ostmarko. Le »neodvisna« Avstrija, v kateri razni politični desperaderji krtačijo baržun nekdanjega prestola avstrijskih cesarjev, ta Avstrija mora ostati, ker sicer ni več nikake platforme za obnovo katoliške monarhije v osrčju Evrope. Klerikalna politika torej nepobitno slabi oficijelno zunanjo politiko Jugoslavije, ker ji onemogoča paralelno z židovski uplivi dobre odnošaje z veliko Nemčijo. Dočim razkrala marksizem delav-

ski narod v državi sami, mu klerikalizem pridno sekundira s slabljenjem države na zunaj. Vsi tisti, ki danes tako slepo zagovarjajo Dollussov režim v Avstriji, niti sami ne vedo, kako so naselili klerikalnim in židovskim aspiracijam. Šli so, kakor pravijo bratje Srbi, »žejni čez potok« in še vedno ne vidijo, da se skriva za habsburško nevarnostjo še druga in večja nevarnost: zmagata militantnega katolicizma v osrčju Podonavja in s tem direktno poseganja Vatikana, drugega Rima, v politične zadeve narodov Srednje Evrope.

Mi Jugoslovani vemo prav dobro, kaj si želijo naši klerikalni politični krogi. Toda naj se zavedajo, da bo narodnosocialistični pokret sproti razgaljal tajne naklepe, ki jih blagoslovja bivša cesarica Zita, ki že nestrpno pričakuje trenutka, ko se bo njen prvorojeni Oton povzpela na stopnice prestola Habsburžanov. Radi Karola so države Male antante že enkrat bile prisiljene odrediti delno mobilizacijo. Naši klerikalci morajo vedeti, da naš narod nima denarja za ukrepe v primeru habsburških pustolovščin. Dolžnost oficijelne zunanje politike Male antante je, da ob vsaki priliki točno precizira svoje stališče v vprašanju Habsburgovcev. Naši klerikalci morajo prenehati kot zadnja opora Sarkotičev na Dunaju. Klerikalizem je treba neizprosno iztrebiti, ker sicer jugoslovanska nacija ne bo imela miru na zunaj. Jugoslovanski narodni socialisti pa vidimo izdajalca domovine povsod, kjer se bore za »neodvisnost« tiste Avstrije, ki živi edinole od kreditov vse Evrope in o kateri so nekaj tudi francoski državnik bili našega mnenja. Neosnovani strah pred Nemčijo jih je seveda ojunačil in židje vsega sveta naštevajo Avstriji vse »naravne pogoje« njene »neodvisnosti«. Zapomnimo si, da naš klerikalizem stavlja vse karte glede svoje politične bodočnosti na Dollussovo Avstrijo. Notranjepolitično jim je s 6. januarjem sicer na zunaj odklenkalo, toda tajno rovarjenje se nadaljuje in se bo nadaljevalo vse dotlej, dokler razni gospodje na deželi vlivajo svojim pristašem novega poguma, pokazujoč s prstom na Avstrijo, kjer duhovni gospodje niso samo bolje plačani, temveč imajo tudi skoro ves političen vpliv v svojih rokah.

To je resnica o »zunanji politiki« naših klerikalcev, ki jim radi pomanjkanja logike in zrelosti presojanja zunanje-politične situacije sekundirajo tudi meščanski napredni listi. »Borba« se bo v teh zadevah znala pravilno distancirati, njena borba proti klerikalizmu je fundirana na drugih temeljih kakor jih snujejo razni gospodje v zagrebški in beogradski framažonski loži. Nova Jugoslavija si svojega nacionalnega in socialnega življenja ne bo dala predpisovati ne iz škofijskih pisarnic in prav tako ne s strani velikih mojstrov obeh domačih lož. Mi ne rabimo niti teističnega niti monoteističnega klerikalizma. Jugoslavija bo v svoji bodoči narodno-socialni obliki premagala vse petrefakte liberalistične epohe. Časi, ko je bil narod torišče bedastih kulturnih bojev za oblast farovža ali njegovih protiuteži, ti časi so za vedno minili.

V boj za socialno pravičnost!

Gospodarska in politična zaslužnost našega zdravega naroda po tujem kapitalu, zavajanje delovnega ljudstva po zločinskem marksističnem brezdomovinstvu v zmoto in zaslepljenost, rastoči grebeni renegatstva in nemškutarstva, nepopisno ponižanje, zapostavljanje in izkoriščanje delovnega in produktivnega naroda, nizko hlapčevanje mamoni laži, zastrupljena, nesposobna, bolna in do skrajnosti koruptna sedanost je rodila naš pokret. Na ruševinah stare degenerirane miselnosti se je porodil nov duh, vzbudila se je naravna zavest in ljubezen do naroda, do rodne grude in prokletstvo je bilo izrečeno nad izdajalci, nad vsemi, ki si samolastno svojijo oblast nad narodom. Sveta in nedotakljiva je naša s krvjo osvojen domovina, svete so naše pravice in zahteve. In s tako miselnostjo je prežet naš mladi pokret naš nacionalni prepoved in v tem znamenju so borci za socialno pravičnost in nacionalno moč in silo manifestirali rpeteklo nedeljo v obmejnem Mariboru.

V mogočnem sprevedu pod jugoslovansko trobojnico in z dvema godbama na čelu je delavstvo točno ob napovedani uri disciplinirano prikorakalo na shod, ki ga je otvoril predsednik mariborske podružnice NSZ Tone Bajt. Uvodoma je pozdravil mogočen zbor, številne zastopnike raznih mariborskih nacionalnih, kulturnih in stanovskih društev, posebej pa navzočega narodnega poslanca g. Vekoslava Spindlerja, ki mu je zbrano nacionalno delavstvo priredilo spontane in pristržne ovacije. Nato je obrazložil v kratkih besedah pomen zborovanja in naglasil, da mora slišati klic s shoda Beograd, da ga morajo slišati vsi izkoriščevalci našega naroda.

Od besed do realnih dejani

Burno pozdravljen je povzel za njim besedo voditelj nacionalnega in socialnega pokreta na severni meji, železniški uradnik in preds. podružnice Združenja jugoslovanskih nacionalnih železničarjev Rudolf Tumpej in izvajal: »Tovariši, tovarišice! Drugič zborujemo. Drugič se je zbralo nacionalno delavstvo in nameščenstvo na vkup, da javno manifestira za svoje nacionalne in socialne pravice, da javno protestira proti krivicam, ki se gode nacionalnemu delavstvu in da javno zahteva, da se te krivice popravijo. V strujenih vrstah, ponosnih glav in pod jugoslovansko trobojnico je delavstvo prikorakalo na shod, kar naj bo jasen dokaz, da se ne boji rohenja nasprotnikov in da vključno lačnim želodcem rase vidno njegova nacionalna zavest, da si je delavstvo in nameščenstvo svesto svoje popolne zmage. Discipliniran in čvrst njegov korak pa naj bo resen in zadnji opomin vsem tistim, ki pritiskajo naše delovno ljudstvo k tlom in mu jemljejo njegove svete in prirodne pravice. Strah pred nacionalnim pokretom pa mora biti anacionalne marksiste, laži-voditelje delavstva, ki so glavni krivci, da je po petnajstih letih našega osvobojenja jugoslovanski delavec na rodni tleh zasmeohan, teptan, zaničevan in tretiran kot manj vreden človek.

Ko smo zborovali prvič na tem prostoru, so bile javno povedane vse krivice, ki se gode delavstvu in nameščenstvu po naših tovarnah in obratih. Ostalo pa je samo pri obljubah in sprejeta resolucija ni imela zaželjenega uspeha. Danes zborujemo drugič, danes ne bomo postavljali več resolucij, danes javno opozarjamo, da je pričel z današnjim dnem naš nacionalni pokret ofenzivo na vse izkoriščevalce našega naroda, ofenzivo na tuje, židovske kapitaliste, ki bodo morali odslej naprej spoštovati našega človeka in mu dati tak kruh, kakršnega si s svojim trdim in poštenim delom zaslužijo. Tudi v nacionalnem oziru se za zaščito naših pravic ni ničesar ukrenilo, da ne omenim krivic, ki se gode še vedno na ta način, da dobivajo nepotrebni tujerodni strokovnjaki pod pretvezo, da so neobhodno potrebni, zaposlitvena dovoljenja. Teh dovoljenj mora biti konec! (Veliko odobravanje.)

Golgota jugoslovanskega delavstva

Nepopisne in neštete so še druge krivice, ki jih mora prenašati naše delavstvo, ker priznava, da je jugoslovansko in da zahteva nacionalno in socialno pravičnost. Pod valpetskimi bičem tujega židovskega kapitala mora naš delavec prenašati najogabnejše zapostavljanje in sramotenje. Nastavljeni teh krvososov našega naroda nalagajo našemu delavstvu za vsak najmanjši prestopok občutne kazni, ne oziraje se na to, da naš človek ne zasluži več na teden ko po 25—50 Din. Današnji položaj vsega delavstva je obupen. Tudi državni delavci prejemajo za svoje pošteno delo sramotno nizke mezde. Težko je verjeti, da mora delavec s svojo tri in še več člansko družino živeti ves mesec s 300—400 Din. Toda vključno temu in vsem krivicam manifestira danes nacionalno delavstvo, ker dobre ve, da njegovega obupnega položaja ni kriv narod, in da se krivci skrivajo drugje. Danes trpita samo dva sloja: ročno in duševno delavstvo ter naš kmet. Kapitalisti pa si na račun delovnega ljudstva polnijo svoje malhe.

Če primerjamo poštenost v davkih našega delovnega ljudstva in naših kapitalistov, vidimo, da mora najnižji delavec za vsak krvavo prisluženi dinar plačati odmerjeni davek, dočim kapitalisti goljufajo državo na vse mile načine. Bilance naših industrijskih podjetij so z malimi izjemami vse »pasivne«, dočim je vsakemu jasno, da beže preko naše meje milijoni in milijoni naših dinarjev, ki so bili ukradeni našemu delavstvu. Od naše industrije nima torej ne država in ne narod tistih koristi, ki bi jih morala imeti. Vse proizvode naše industrije mora naš narod drago plačevati. Zato zaslužijo naši kapitalisti, da se privijejo z istim vijakom, kakor so priviti drugi sloji.

Sovražnik! našega naroda in države

Značilno za naše kapitaliste pa je tudi to, da naše ljudi plačujejo veliko slabše kakor »neobhodno potrebne tujce«. V tem ne vidimo samo izkoriščanje, marveč tudi prikrito gonjo proti našemu narodu in naši državi. Znano je, da so vsi ti tujci vneti pristaši raznih nemških šovinističnih društev, ki tajno rovarijo proti naši državi in so v tesnih zvezah s sovražniki, ki stegujejo svoje roke po naši zemlji.

Da je naš delavec oropan vseh pravic, da strada, da je bos in nag, tega ni potrebno posebej naglašati. In tega položaja so v prvi vrsti krivi tudi tako zvani patentirani marksisti, ki so na vsem svetu prepustili delavstvo njegovi usodi, namesto da bi se bili postavili v bran za njegove pravice. Ko se njihova barka potaplja tudi v naši državi, se za svojo rešitev poslužujejo ogabnega terorja, proti kateremu so nekdanj tako hudo kričali. Danes, ko smo tik pred volitvami v Delavsko zbornico, ki so jo imeli ti laži-voditelji delavstva v svojih rokah in ko bi morali polagati obračune svojega delovanja, groze delavstvu, da bo ob kruh, če ne bo volilo njihove rdeče liste. Teh groženj se nacionalno delavstvo ne boji, ker se zaveda, da je njegov boj pošten. Tudi si je nacionalno delavstvo in nameščenstvo svesto, da mu je z zakonom dana možnost obrambe proti izkoriščanju v obliki Delavskih zbornic, ki so poklicane, da ščitijo v vsakem pogledu interese vsega delavstva in nameščenstva. Bliža se čas, ko bodo te Delavske zbornice klicane na odgovor, kaj so storile v obrambo interesov delovnega ljudstva. Voditelji Delavskih zbornic se prav dobro zavedajo, da so krivi današnjega položaja delavstva in nameščenstva in da bi to krivico izbrisali, so zahtevali volitve z namenom, prikriti vse svoje grehe. Toda nacionalno delavstvo teh volitev ne bo bojkotiralo. Ono dobro ve, da so Delavske zbornice v rokah rdečih marksistov samo še do 22. t. m. in da bo tedaj konec paševanja marksističnih generalov, ki niso nikdar ščitili delavstva, čeprav so imeli zakon v rokah, čeprav so imeli po vseh industrijskih centrih dobro plačane tajnike, ki pa se

niso brigali za delavske interese, marveč so vršili politično propagando.

V boj za Delavsko zbornico!

Delavske zbornice se vzdržujejo z delavskim denariem. Težke milijone je že delavstvo žrtvovalo za to svojo institucijo, ni pa imelo doslej od nje še nobene koristi. Delavska zbornica, čeprav je v to poklicana, doslej še ni mignila s prstom za ublažitev brezposelnosti in ni za omiljenje bede brezposelnih do danes žrtvovala niti dinarja. Imela pa je dovelj sredstev na razpolago, da je reševala z delavskim denariem zavoženo marksistično gospodarstvo in čast rdečih generalov. Kupila je Delavski dom v Prevaljah ni pa videla brezdomcev. Navaden delavec ni dobil podpore, četudi jo je bil krvavo potreben, dobili so jo le vodje, tra banti, dobili so jo tisti ljudje, ki niso prispevali za Del. zbornico niti pare. Kako je Delavska zbornica vršila svoje poslanstvo in dolžnosti, je dokaz tudi mariborska Jayna kuhinja, ki je bila ustanovljena v pretežni večini s pomočjo njenega denarja. Te institucije, ki je bila namenjena predvsem revnemu delavstvu, se delavstvo ne more posluževati, ker dobi hrano za cenejši denar v vsaki gostilni.

Tudi je zasluga Delavske zbornice, da imamo zaposlenih po naših tovarnah toliko tujcev. In taki so skoraj vsi uspehi njenega delovanja in poslovanja. Da bi vse to prikrili, kriče danes marksisti na vse grlo, da morajo biti Delavske zbornice v rokah delavstva in jih ne sme delavstvo dati iz rok. Mi pa pravimo: Delavske zbornice nacionalnemu delavstvu, ki bo vestno zastopalo interese vsega delavstva, pri volitvah mora biti zmaga naša in marksisti nam bodo morali dati odgovor.

Pri volitvah v soboto 21. in v nedeljo 22. t. m. bo nacionalno delavstvo naskočilo pod jugoslovansko trobojnico Delavske zbornice in snelo ž njih rdeče zastave!

Kdo smo in kaj hočemo?

Vsem tistim pa, ki še danes sprašujejo kam vodi naša pot, naš pokret, vsem tistim, ki naše delo drugače tolmačijo, povemo javno s tega mesta: Mi poznamo samo kralja, narod in državo! Hočemo, da bo naš narod močan, svoboden in ne bo stradal na lastnih tleh. Mi se borimo za srečno in boljše bodočnost svoje domovine! In v tem znamenju našega pokreta vas pozivam vse v boj, ki bo hud. Na navzočega zastopnika našega parlamenta, narodnega poslanca g. Spindlerja pa apeliram, naj on tolmači naše zahteve kraljevski vladi, ki mora zaščititi nacionalno delavstvo!

V volilnem boju moramo vračati teror s terorjem! Krivic, ki se nam goda, se moramo otresti! Z modrimi glasovnicami moramo streti enkrat za vselej nadoblast tistih, ki sovražijo delovno ljudstvo! Zatorej vsi v boj za nacionalne in socialne naše pravice!

Nov sveži duh bo ozdravil rane našega naroda

Ko se je poleglo viharno odobravanje zbrane množice in delavskih mas, je spregovoril narodni poslanec g. Vekoslav Spindler. Zaradi koncerta rudarskih otrok je skrajšal svoj govor in z zadovoljstvom konstatiral, da je v našem delavstvu še dovelj idealizma, dovolj volje za zgraditev lepše bodočnosti. Dejal je, če bi se bila ta nacionalna zavest prebudila že pred desetimi leti, ne bi bil boj tako hud. Vendar se tega ne smemo ustrašiti. Ko je naš kralj z januarskim manifestom napravil konec političnemu strankarstvu in pozval svoj narod k narodni slogi in skupnemu socialnemu delu, se je pričel prebujati nov duh. In ta nov sveži duh bo ozdravil rane našega naroda, da bo zdrav stopal boljši bodočnosti nasproti. Zakoni o zaščiti delavstva se ne izvaja-jo tako kakor bi se morali.

Mnogi, ki ne zastopajo narodne sloge in narodne politike, onemo-

gočajo složno delo. Toda kolikor je mogoče, bodite uverjeni, bomo storili vse, da se zaščitijo vaši interesi. Bodite prepričani, da nas je mnogo, ki podpiramo po vseh svojih močeh vašo stremeljenja, vaš pokret in da mu želimo v tem volilnem boju za Delavske zbornice najlepših uspehov. Posebej vam pa polagam na srce, da se v tem volilnem boju zavedate svoje naloge in da odločno branite svoje pravice. Posvetite se popolnoma pozitivnemu delu, podrobni agitaciji, da tako s smotrenim bojem izvojujete častno zmago.

Posebej pa bi vas tudi opozoril na bližajoče se občinske volitve, ker vas je mnogo navzočih tudi iz okolice. Pri občinskih volitvah se bije boj med nacionalnim življenjem in med tistimi, ki so se že od nekdanj bojevali poti vsemu, kar je iskreno jugoslovanskega. Pri teh občinskih volitvah morajo za vedno propasti oni, ki nočejo priznati dela narodne sloge in skupnih socialnih težnj, ki nočejo priznati pokreta, ki je izšel iz naroda za narod. Zato vas pozivam, da greste kot nacionalisti, zvesti svojim načelom neustrašeno in odločno tudi v boj za naše nacionalne občine!

Besede narodnega poslanca g. Spindlerja so našle splošen in globok odziv ter vsaplošno odobravanje.

Pod našim praplorom!

Nato je predsednik zborovanja dal besedo tov. V o s k i, ki je med drugim razvil program nacionalnega pokreta in ponovno naglasil važnost volitev v Delavsko zbornico. Posebej je povdarjal, da ni naš nacionalni pokret ne od včeraj in ne od danes. Moč in sila nacionalne ideje in ljubezni do naroda je bila že pred vojno oni faktor, ki je zrušil mogočno Avstrijo. In kakor takrat, morebiti še bolj je danes oportuna nacionalna ideja, potreben je nacionalni pokret, ki bo razstrgal izdajalske mreže, ki bo temeljito obračunal s črno preteklostjo in začrtal našemu narodu pot v srečnejšo bodočnost. V mislih je imel nato delavstvo, ki so se mu po sili vrinili kot zastopniki marksisti in si znali s svojo politično taktiko pridobiti pri merodajnih činiteljih legitimacije legalnih zastopnikov delavskih mas. In s to legitimacijo v žepu so goljufali delavstvo in oblasti ker niso storili za splošnost ničesar drugega kot, da so zredili nekaj koritarskih generalov na račun delavske krvi in delavskih žuljev. In ti naši marksisti so danes tako predrzni, da si upajo trditi, da so tudi oni iskreni Jugoslovani, čeprav je slehernemu izmed nas znano, da so največji sovražniki vsega kar je jugoslovanskega, ker ničesar drugega po svojih načelih biti ne morejo. Spomnimo se samo nazaj, kaj so počenjali pred 13 leti ob tem času na Koroškem!! Spomnimo se samo prevrata in mariborske pobune. Taki ljudje, ki so takrat pljuvali na naše oblasti, taki ljudje iščejo danes pri naših oblasteh pomoči in taki ljudje hočejo še naprej vladati nad delavstvom in imeti v svoji oblasti tako važno institucijo, kakor je Delavska zbornica. Mi vse vemo, da marksisti niso nikdar imeli niti besed za naš narod! In prav zato mora naš pokret tudi z njimi pošteno obračunati, streti jih v prah in pepel. Kakor je ubogo jugoslovansko delavstvo doslej občutilo njihovo nadoblast, tako bodo odslej občutili marksisti moč in silo našega pokreta, čeprav še mladega, ki hoče močno in trdno državo, v kateri bo sta vladala samo kralj in narod. Za socialno in nacionalno pravičnost se bori naš pokret, ki je zaščitnik delovnega ljudstva, torej onega sloja, ki tvori naš narod. Naš narod ni beraški, zatorej odklanjamo kot poedinci vsako miloščino, odklanjamo drobtinice, in hočemo imeti pošten kos kruha. Pod jugoslovansko trobojnico gremo v boj. Kdor pa misli sramotiti barve naše zastave, ta bo občutil naše trde pesti. Naš pokret je na pohodu za spas naroda in domovine!

Tudi besede govornika. Vojske so vzbudile v navzočih množicah nacionalnega delavstva in nameščenstva viharno odobravanje. S krepkimi besedami po izbrpanem dnevnem redu je na to predsednik tov. Bajt zaključil mogočno manifestacijo nacionalnega pokreta in mogočen zbor, ki je potekel v strogi disciplini v najlepšem redu z vsklikom: Plava je prava! Živela socialna pravičnost!

Širite „BORBO“!

Pred odločilnim bojem

Dan volitev v Delavsko zbornico se bliža. Le dober teden nas še loči od odločilnega trenutka. Volilna borba je zlasti sedaj, ko se bližamo eni zmagi, drugi pa porazu, prav huda. Naši nasprotniki, rdeči in črni, ki smo jih docela razgalili in prikazali volilcem v pravi luči, se poslužujejo vseh sredstev, da bi se obdržali na svojih postojankah. Njihovo časopisje je polno puhlih volilnih gesel, na sestankih pa skušajo ponekod izvajati celo teror nad volilci. Toda nacionalno delavstvo in nameščenstvo gre mirne duše preko ogabne volilne gonje. Nacionalno delavstvo in nameščenstvo, ki gre v boj za Delavsko zbornico ramo ob ramo, se zaveda svojih pravic in dolžnosti.

Boj, ki ga vodi nacionalni pokret pri volitvah v Delavsko zbornico je v prvi vrsti naperjen proti marksistom, ki so imeli osem let vso oblast v tej, za interese delavcev in nameščencev tako važni instituciji. Osem let so ti privrženci Amsterdama in Moskve krmili delavstvo in nameščenstvo s praznimi obljubami, osem let so izkoriščali bedo bedo delavstva v svoje strankarske in politične namene, osem let so slepili naša oblastva, da so edino oni pravi zastopniki delavstva ter so pod to pretvezo zanemarjali naloge Delavskih zbornic. Pod krinko laži-delavskih voditeljev so zavajali delavske mase v propast in na škodo zdravega naroda in mlade države. Nikdar jim ni bil pri srcu delavec in njegovi interesi, nikdar se niso potrudili, da bi se veljavni zakoni, ki se tičejo zaščite interesov delavcev in nameščencev izvajali tako, kakor bi se morali. Taki so bili, taki so uspehi njihove preteklosti po vsem svetu in zato jih je vzel vrag najpreje v njihovi rojstni deželi.

KER SO BILI IZDAJALCI DELAVSKIH PRAVIC IN INTERESOV, BO DELAVSTVO IN NAMEŠČENSTVO NA DAN VOLITEV OGORČENO RAZTRGALO RDEČE GLASOVNICE IN ODDALO SVOJ GLAS ZA MODRO KANDIDATNO LISTO.

Ker so Delavske zbornice tudi pravne osebe, ki smejo na svoje ime pridobivati pravice svojine in nepremičnine, kolikor so jim potrebne za uresničevanje nalog in ker se vzdržujejo Delavske zbornice in njihov aparat s krvavimi žulji našega delavstva, je torej ono predvsem poklicano, da pri volitvah samo odloča, kdo bo od za naprej gospodaril z njegovim denarjem. Nacionalno delavstvo in nameščenstvo se zaveda, da je boj, ki ga bije, vprašanje kruha, torej najvažnejše in najpoglavitejše življensko vprašanje in bo zato v samooobrambo pri vprašanju, kdo naj za naprej odloča in gospodari v Delavski zbornici, nacionalno ali anacionalno orijentirani zastopniki, nacionalni socialisti ali rdeči marksisti, raztrgalo rdečo glasovnico in volilo modro.

Nacionalno delavstvo in nameščenstvo občuti na svoji koži, da ga Delavska zbornica v rokah rdečih marksistov nikdar ni ščitila pred izžemanjem in izkoriščanjem od strani kapitalistov. Marksisti, ki so edini imeli glavno esedo v Delavski zbornici, so si porazdelili med seboj najlepša mesta, pozabili pa so na delavstvo in ga prepustili njegovi usodi, hoteč na ta način sejati nezadovoljstvo in razdor med stradajočimi delavskimi masami. Taka je bila njihova politična taktika. V tem je njihova tajna marksistična propaganda za njihove internacionalne smatre: ubiti v delavstvu ljubezen do rodne grude, do naroda in ga privesiti pod rdečo zastavo, kajti če bi bilo delavstvo zadovoljno, če delavstvo ne bi stradalo, če ne bi bilo tepčano in zaničevano, če delavstva ne bi izkoriščal požrešni kapitalist, če bi bilo zaščiteno tako, kakor to predvidevajo zakoni o njegovi zaščiti, bi delavstvo že zdavno obrnilo hrbet vsem marksističnim voditeljem, vsem rdečim generalom, ki sede danes prav

zaradi slepote delavstva, pri dobro obloženih mizah, se grejejo v razkošnih in toplih stanovanjih na račun delavskih žuljev, na račun delavske nezavednosti.

TAKIM VODITELJEM, KI SE RDEDE OD KRVAVIH DELAVSKIH ŽULJEV IN NJIM NI MAR ČE JIM JE DELAVEC IN NJEGOVI OTROCI DO MOZGA IZKORIŠČENI. TEPTANI IN ZASRAMOVANI UMIRAJO GLADU. DELAVSTVO NE BO IZROČILO SVOJEGA ZAUPANJA IN JIH BO ENKRAT ZA VSELEJ OBSODILO NA SMRT Z MODRO GLASOVNICO!!!

Nikdar se Delavska zbornica ni brigala, da bi se položaj delavstva v tovarnah in obratih zboljšal. Da kapitalisti plačujejo delavstvu za njegovo trdo delo sramotno nizke mezde, da zasluži danes delavec in delavka po 40 Din na teden, vse to so marksisti izkoristili za svojo rdečo propagando. Delavstvo in nameščenstvo premisli vse to sedaj v odločilnem trenutku in prepričati se moraš, da so marksisti dvakratni izdajalci ubogega, stradajočega in na lastni zemlji umirajočega delavstva. Ali jim boš torej pri volitvah v soboto 21. in v nedeljo 22. t. m. dalo svoje zaupanje? Ali boš tem laži-delavskim voditeljem, ki jim ni mar tvoja usoda in usoda tvoje lačne družine, poverilo za stopstvo za tvoje pravice? Nikdar in ne! Vsak delavec in delavka, sleherni nameščenec in nameščenka bosta volila »plavo« kandidatno listo in bosta raztrgala rdečo, belo in zeleno glasovnico, ker bosta s tem koristila sebi, svoji držini in svojemu narodu!

Nacionalno delavstvo in nameščenstvo dobro ve, da mu nihče drugi pomagati ne more in mu nikdo drugi pomagati ne bo, ko njegova država in njegov narod. Ono se zaveda naravnega bogastva in dobrin svoje domovine. Nacionalno delavstvo in nameščenstvo se zaveda, da je smešno in iluzorno pričakovati pomoči zboljšanja njegovega položaja od drugod in vidi v takih obljubah marksistov že vnaprej proketo zapostavljanje lastne moči in pravice. Nacionalno delavstvo in nameščenstvo trdno veruje v moč države, ki ga bo zaščitila in mu dala njegove pravice, ne veruje pa marksistom, ki so s svojo strupeno politiko pognali delavstvo v obup in ga oropali vseh njegovih pravic ter ga prodali za nekaj judovskih grošev.

Nacionalno delavstvo in nameščenstvo pa tudi ne bo zaupalo in oddalo svojih glasov beli in zeleni kandidatni listi. Bela kandidatna lista je lista slovenskih punktašev, znanih razbijalcev narodne sloge in edinstva. Kandidati na tej listi so iz bivšega klerikalnega generalnega štaba, ki bi se zopet radi uveljavili, pa so jih prav zaradi tega obsodili njihovi katoliški tovariši, krščanski socialci, in šli ločeno pri volitvah v Delavsko zbornico v boj, postavili svojo samostojno kandidatno listo, ki je zelena barve. Nacionalno delavstvo in nameščenstvo bo raztrgalo tudi bele in zelene glasovnice, ker je poučeno, da se skrivajo za belo in zeleno barvo grdi separatistični nameni in da njihov boj ni boj za delavske interese in da niso odkriti in pravi oznanjevalci velikega slovenskega Kreka, da niso pravi izvrševalci njegove oporoke.

Le nekaj dni nas še loči od odločilnega trenutka. Dolžnost slehernega izmed nas je, da gremo v zadnjem tednu volilnega boja smotro na delo! Delavci in delavke, nameščenci in nameščenke, agitirajte od moža do moža, od žene do žene, od dekleta do dekleta za našo stvar, za naše svete pravice, za našo modro listo!!!

PLAVA JE PRAVA! V NEDELJO 22. t. m. V BOJ ZA DELAVSKO ZBORNICO. V BOJ ZA SOCIALNO PRAVIČNOST!

Kako in kje bomo volili?

Na dan volitev se bo sestel krajevni volilni odbor ob osmi uri zjutraj. Se ji morajo prisostvovati vsi člani ali njih namestniki, udeležbe se je pa lahko predstavniki kandidatnih list. Krajevni volilni odbor mora najprej napraviti zapisnik, v katerem ugotovi koliko je volilcev, koliko, kako in kam so razposlane glasovnice. Ko je to končano, se prično volitve. Sprejemanju morata prisostvovati stalno vsaj en član volilne komisije in predstavnik liste. Če ni predstavnik liste, morata prisostvovati glasovanju stalno dva člana volilne komisije ali njih namestnika.

Volilci se morajo pripuščati na volilno mesto po redu kakor prihajajo. Volilni odbor bo na podlagi veljavnih legitimacij: krstnega lista, davčne ali poslovne knjižice in drugih dokumentov, ugotovil identičnost volilca in, če je volilec vpisan v volilnem imeniku. Vsa potrebna navodila za glasovanje in prazno kuverto ter glasovnice dobi volilec, ko se je odbor prepričal, da ima pravico glasovanja. Na to se poda v zaprt prostor

kjer bo sleherni nacionalni delavec in nameščenec raztrgal rdečo, belo in zeleno glasovnico, modro pa bo pustil celo in bo vse glasovnice dal v kuverto in izročil volilnemu odboru.

Vsi nacionalni delavci in nameščenci bodo volili že v prvih jutranjih urah. Ko so opravili svojo dolžnost, pa morajo iti na delo in spraviti na volišče vsakega svojega znanca in prijatelja, ki bi skušal volitve bojkotirati.

ABSTINENCA PRI VOLITVAH POMENI PLJUVATI V LASTNO SKLEDO!

Volitve na obratnih voliščih bodo že v soboto 21. t. m. popoldne. Vsi volilci, ki so zaposleni v spodaj navedenih obratih morajo voliti v soboto po-

polodne na obratnem volišču, sicer izgube volilno pravico.

KJE BODO OBRATNA VOLIŠČA?

Glavni volilni odbor je določil na teritoriju bivše mariborske oblasti obratna volišča v naslednjih obratih: **Maribor:** Tekstilna tovarna Hutter in drug. Predstavnika nacionalne kandidatne liste: Ivan Maček in Ciril Mahnič.

Tekstilna tovarna Doctor in drug. Predstavnika: Anton Budihna in Jože Krašna.

Tekstilna tovarna Braun, nasl. Ehrlich. Predstavnika: Ivan Hanželič in Jože Šilak.

Tekstilna tovarna Zelenka & Schon-sky. Predstavnika: Ivan Habjasky. Predstavnika: Jože Krepek in Albert Dominjko.

Tvornica svilenih izdelkov Karl Thoma. Predstavnika: Ivan Habjanskič in Ivan Križič.

»Kovina«. Predstavnika: Ferdo Dominjko in Milan Menoni.

Tovarna opeke Franc Derwuschek. Predstavnika: Franc Zadnik in Anton Gostinčič.

Celje: Cinkarna in Tovarna pločevinastih izdelkov A. Westen. — **Mežica:** Svinčeni rudnik. — **Leše pri Prevaljah:** Rudnik Leše. — **Guštanj:** Jeklarna Ravne. — **Štore:** Železarna in šamotna tovarna. — **Polzela:** Tovarna pletenin. — **Rogaška Slatina:** Zdravilišče in Steklarna. — **Sladki vrh:** Slatkogorska tovarna lepenke. — **Ptuj:** Tovarna »Petovja« na Bregu pri Ptuju. — **Dolnja Lendava:** Naščka tvornica. — **Huda jama:** Rudnik. — **Št. Pavel:** Tkalnica. — **Čuštanj:** Tovarna usnja Franc Woschnagg. — **Ve-**

Zlato naše hrane

Fajnine

Makaroni, špageti in jušine zakuhe

lenje: Državni rudnik. — Ruše: Tovarna za dušik. **REDNA KRAJEVNA VOLIŠČA.**

V nedeljo 22. t. m. pa bodo volitve v Delavsko zbornico na rednih voliščih. Glavni volilni odbor je določil redna volišča po posameznih zdravstvenih okoliših.

Maribor: I. volišče: Telovadnica dekliške meščanske šole na Slomškovem trgu. Predsednik Franjo Juhart, sodnik. Predstavnika nacionalne nameščenske liste: Lojze Dolžal in Rado Lebnan. Predstavnika nacionalne delavske liste: Ivan Valič in Leopold Kranjc.

II. volišče: Telovadnica dekliške meščanske šole v Cankarjevi ulici. Predsednik dr. Odon Planinšek, sodnik. Predstavnika: Nacion. namešč. liste France Skaza in Tomislav Vislanič. Predstavn. nac. delav. liste Ivan Silič in Ferdo Gornik.

III. volišče: Telovadnica ženskega učiteljskega na Zrinjskega trgu. Predsednik Franjo Bogatec, sodni uradnik. Predst. nac. namešč. liste Josip Bratoš in Marij Gdnik. Predstavnika nac. delav. liste Anton Bajc in Ciril Mahnič.

IV. volišče: Otroški vrtec v Erjavčevi ulici. Predsednik Silvo Rode, učitelj. Predstav. nac. namešč. liste Franjo Nerlič in Ernest Škabar. Predstav. nac. del. liste Jože Prunk in Tone Malik.

V. volišče: Četrta deška osnovna šola v Gosposvetski ulici. Predsednik Ivo Feinig, učitelj. Predstav. nac. namešč. liste Franc Miklavčič in Franjo Pivec. Predstav. nac. delavske liste Adolf Batič in Miro Samec.

VI. volišče: Pritličje IV. deške osnovne šole v Gosposvetski ulici. Predsednik Fran Cvetko, šolski upravitelj. Predstav. nac. namešč. liste Albin Ambrožič in Ferdo Pavletič. Predstavn. nac. delavske liste Valentin Poljanšek in Ivan Hanželič.

VII. volišče: III. deška osnovna šola na Ruški cesti. Predsednik Josip Kutin, učitelj. Predstav. nacion. namešč. liste Hinko Kos in Slavko Reja. Predstav. nac. del. liste Jože Šilak in Franc Kranjc.

VIII. volišče: Dekliška osnovna šola pri Magdaleni. Predsednik Ivan Lovšič, učitelj. Predstav. nacion. namešč. liste Franjo Moškoni in Štefan Medved. Predstav. nac. delav. liste Alojzij Cimpf in Rudolf Morel.

Nadalje so v naslednjih volilnih okrožjih redna volišča: v Gornji Radgoni, Dolnji Lendavi, Dobrovniku, Murski Soboti, Slov. Bistrici, Rušah, Framu, Št. Ilju v Slov. gor., pri Sv. Lenartu v Slov. gor., pri Sv. Lovrencu na Pohorju, v Rajhenburgu, Sevnici, Krškem, Brežicah, Velenju, Šoštanj, Mozirju, Konjicah, Oplotnici, Na Planini pri Sevnici, v Rogaški Slatini, v Radečah, pri Št. Pavlu pri Preboldu, v Štorah, v Šmarju pri Jelšah, pri Sv. Juriju ob juž. žel., v Vojniku, v Polzeli, Laškem, Rogatcu in v Žalcu.

KATERI VOLILCI VOLIJO PISMEMO?

Volilci, ki so zaposleni v obratih, ki so oddaljeni 5 km od svojega volišča, imajo pravico zahtevati pismeno od krajevnega volilnega odbora najkasneje 5 dni pred volitvami, da se jim dostavi glasovalne kuverte in glasovnice za volitev. Prejete glasovnice morajo volilci poslati po pošti tako, da jih dobi krajevni volilni odbor najpozneje do zaključitve glasovanja. Vsi ti volilci, ki so upravičeni voliti pismeno, pa imajo tudi pravico voliti osebno na svojem krajevno rednem volišču, če niso iz kakršnihkoli razlogov volili pismeno.

Delavci in nameščenci-Sokoli!

Volitve v Delavsko zbornico so pred nami. V ta naš stanovski parlament bodo izvoljeni delegati za daljšo dobo in je zato potrebno, da Vas, tovariši nacionalisti, opozorimo na sledeče: Pri teh volitvah si stopijo nasproti marksistični internacionalci, krščanski socialci in strnjene vrste zavednega jugoslovanskega nacionalnega delavstva in nameščenstva.

Vedeti morate, da ne morete voliti rdeče liste marksistov, za katerimi se skrivajo tudi vsi anacionalni elementi in sovražni nam tujerodci, ki nimajo niti trohice ljubezni za naš narod in ki kažejo to svoje sovraštvo do vsega, kar je jugoslovansko, ob sleherni priložnosti, zlasti v svojih obratih. Prišli so k nam le zato, da si zberejo iz znoja in dela naših ljudi svoje bogastvo, ki ga uporabljajo v tujini za bič, ki naj bi zavladal nad našo Jugoslavijo. Sokoli in strelci ter vsi ostali pristaši nacionalnih organizacij, ali je mar vaše mesto pri volitvah prihodnje nedelje na strani teh izkoriščevalcev našega ljudstva?

Ne! Vaša sveta dolžnost je, da greste v neizprosni boj za novo nacionalno borbena strokovno fronto, ki je z vsem dosedanjim delom povsod pokazala, da je prava, močna in edina zaščitnica vseh nameščencev in delavcev. Ali vas vsi dosednji dogodki izven naših državnih mej doslej še niso dovolj izučili? Ali se boste mar pustili še nadalje voditi od majhne peščice marksističnih generalov in se dali vpregati v internacionalni voz, ki so ga zapustili vaši tovariši že vsepovsod? Zveza privatnih nameščencev Jugoslavije s centralo v Zagrebu, ki nosi naslov »Savez privatnih namještenika Jugoslavije«, z vsemi njenimi podružnicami v dravski banovini je marksistična strokovna organizacija, članica II. internacionale in je v kolaboraciji z marksistično strokovno komisijo avantgarda marksistične ideologije.

To si naj vsak Sokol in vsak član strelskih družin dobro zapomni!

Prav tako ni vaše mesto med redkimi ovčicami punktaških voditeljev in slovenskih katoliških separatistov, ki z vsem svojim nehanjem v mladi zgodovini naše nacionalne države več kot jasno dokazali, da jim ni za smotreno in pozitivno delo v korist vsega naroda in močne Jugoslavije, temveč so iz sebičnih strankarskih ozirov žrtvovali dragocene narodne dobrine propasti in zamudili najlepše priložnosti za napredek celokupnosti. Zasejali so med brate po duhu in krvi proklete seme sovraštva in izdajstva, nato pa se združili brez vsakega sramu z največjimi narodnimi sovražniki in izdajicami.

Naš pokret je sicer še razmeroma mlad, vzkli je pa iz krvi onih stotisočev, ki so s svojimi kostmi na bojnih poljanah pomagali graditi zedinjeno Jugoslavijo. Sokoli in strelci ter vsi nacionalisti! V najkrajšem času vam bo popolnoma jasno, kdo je vaš resničen zaščitnik in kdo vas hoče le še naprej izkoriščati. Samozavest in nacionalni ponos morata slehernega izmed vas, ki ljubite svojo domovino, privedi med nas! Zato posvetimo zadnji teden pred volitvami v Delavsko zbor-

nico vse svoje sile svetemu nacionalnemu boju, iz katerega moramo iziti častno za nas in našo domovino!

Bratje Sokoli, tovariši nacionalisti! Pomislite samo, da je postal v zadnjem času v naši, na zunanji prijazen industriji, pritisk tujcev in zlasti marksistov tako močan, da se naši bratje in naši tovariši boje, da bodo v primeru, če se bodo izvedle volitve v obratih in bodo volili oni našo listo, zaznamovani kot »g a r j e v i« in da bodo ob prvi priliki vrženi na cesto. Zato zahtevamo: Volitve izven obratov, da bo kontrola, kdo je volil našo listo, po nasprotnih nemogoča in da bodo naši bratje in tovariši, ki so pripravljani vsak trenutek žrtvovati tudi življenje za svojo ljubljeno domovino, lahko brez skrbi in kontrole svobodno glasovali. To naj vzaemjo na znanje tudi vsi merodajni činitelji!

Volitve morajo biti res svobodne in brez kontrole ter pritiska marksistov in nam sovražnih tujerodcev! Žal, da morajo biti v strahu za svoj kruh tudi bratski Čehoslovaki v naših indu-

strijskih obratih. Moč sovražnih nam tujecev-kapitalistov je tako velika, da se celo Čehoslovaki boje agitirati za nas, ko pa vidijo, da imamo že mit kot gospodarji na lastni zemlji tako malo zaslonbe, da si upajo marksisti in njihovi trabantje uganjati z nami, kar se ji le poljubi.

Pričakujemo, da se bodo odprle oči prav vsakemu našemu človeku in da bo vsak brez pomišljanja vstopil v bojne vrste jugoslovanskih nacionalnih delavcev in nameščencev. Kdor bi pa hotel ostati na strani marksistov, naj ve, da potem zanj ni več imena: nacionalist. Isto velja tudi za vse člane sokolskih in strelskih organizacij, ki bodo nedvomno trezno prevdarili dejanski položaj in se ne bodo dali v nobenem primeru pregovoriti, da bi glasovali za rdeče in črne internacionalce. Že večkrat so marksistična in katoliška glasila blatila in preklinjala vse, kar je sokolsko in nacionalno!

Zato si dobro zapomnite: Pri nedeljskih volitvah boste brez vsakega pomisleka in z odločno roko raztrgali rdečo, belo in zeleno glasovnico in oddali le modro, ki je edina legitimacija pravil in poštenih Jugoslovancev!

Sokoli! Nacionalisti! Strelci! V skupni boji za nacionalni delavski parlament!

jo odkurili s shoda in na tihem obujali grenko kesanje, zakaj so se dali zvabiti na črno listo gospoda Kotnika. Sedaj ko je že prepozno so spoznali, da jih bo po tej slabi tovarišiji bolela glava ene in druge! Da, da, poštenost, pa četudi politična, je mnogo vredna!

Sladki vrh

V naši tovarni so zopet na dnevnem redu redukcije. Redukcije samo naših domačih delavcev inozemcev pa ne. Tudi ni bil še doslej reducirana nobeden tujec. Mi zahtevamo, da zaprosi tovarna izključno naše ljudi, in šele potem, če ne bi bilo na razpolago naših, naj se zaposlijo tuji. Vemo, da je marsikateri tuji delavec siromak in krvavo potreben kruha, toda za nje naj skrbi njihova država. Tako delajo drugi in tako moramo postopati tudi mi. Kdo pa je kriv, da je po naših tovarnah toliko tujcev? Nihče drugi, kakor Delavska zbornica in marksistična internacionalna organizacija, ki ščitita tuje in jih ščititi morata če hočeta biti internacionalni. Zlasti velja to za marksistično organizacijo, ki je pod pretvezo internacionale vlekla dolga leta ubogo delavstvo za nos.

Delavci in delavke na Sladkem vrhu se zavedajo svojih pravic. Oni se ne boje groženj. Na dan volitev v soboto 21. t. m. bodo vsi delavci in delavke volili p l a v o in tako oddali svoj glas in svoje zaupanje kandidatu Narodno strokovne zveze, ki jih bo ščitila pred tuji, ki odjedajo kruh domačemu delavstvu, da mora ono na rodni zemlji stradati in poslušati jok svojih gladih otrok. Delavci in delavke na Sladkem vrhu bomo vsi raztrgali rdečo in belo glasovnico, plavo pa pustili celo, ker vsi vemo: da je edino: Plava, prava!

Slovenskim knjigariem!

Mariborski slovenski knjigarnarji, zavedajte se, da so vaše izložbe namenjene v prvi vrsti slovenskim in slovanskimi knjigami in revijami, ki naj dajejo našemu obmejnemu mestu slovensko lice. Nočemo s tem reči, da v slovenski knjigarni sploh ni mesta za neslovenska književna dela. Priznavamo, kar zahteva knjižni trg. Je pa po našem mnenju napačno in žalostno, da ponekod ni najti v izložbah niti naših najboljših del, posebno revij, medtem ko se istotam šopirijo razne nemške revije. Upamo, da bodo knjigarnarji naš apel upoštevali in da ne bo ostal naš klic glas vpijočega v puščavi.

NAJLEPŠA ČEDNOST JE ZVESTOBA DOMOVINI IN ČASTNI BESI!

NAŠ POKRET

Guštani

V nedeljo se bo odločilo kdo bo županov prihodnja tri leta Guštanju in njegovi okolici. Naj zmaga ta ali oni, našega narodnega delavskega pokreta ne bo mogel nikdo več zatreti niti mu škodovati, ker smo nastali in postali močni in silni prav v času, ko nas je občina precej pisano gledala. Naše akcijske čete pa nam bodo v bodoče porok, da se bomo uveljavili, če ne zlepa pa zgrda. Časi so taki! Naš pokret je na pohodu! V ažen za naš pokret, bolj kot osebe, ki bodo izvoljene, pa je način županovanja. Ali se bodo tudi bodoče izvoljeni hvalili in bahali, da so ustvarili to in ono, in ne bodo priznali da je vse storjeno in ustvarjeno v pretežni večini iz delavskih žuljev. Kmetje se že sedaj boje, da se bo v trgu zidalo. Na naši nasprotni Kotnikovi listi pa kandidirajo ljudje, ki so odgovorni za marsikaj, zaradi česar trpe še danes davkoplačevalci. Če se ne bo smelo zidati za kmetijski denar, naj se tudi ne zida za delavske žulje! V tem pogledu daje kmetom in delavcem zagotovilo in večjo uvidenost pravičnost in poštenost našega kandidata Mrkva, ki je nosilec naše liste in pravičnost našega Slapnika, ki je na kandidadni listi na tretjem mestu. Nasprotna lista ima zastopnika šele na petem mestu, ker Šularja, ki je na drugem mestu ne smemo smatrati za delavca, saj je vpisan kot — posestnik. Delavski denar je dober, pošteno delavsko ime pa se je moralo umakniti pred posestnikom! Kje je nekdanji delavski ponos, delavska zavest in kdo jo je zatajil? Za obstoj je klarne pa tudi ni vseeno kaj delamo ob meji. In prav radi tega smo si iskreni nacionalisti želeli kompromisno listo, toda zmaga je strankarska zaslepljenost, užaljenost in maščevalnost. Ali naj zaradi nekaj častihlepnih in užaljenih gospodov žrtvujemo naklonjenost državne uprave napram podjetju, ki nam daje kruh, zaslužek. Ne nikakor ne! Zmagati mora trezen razum, razsodnost, gospodarska in socialna misel!

Zato v nedeljo vsi na volišče, kjer bomo oddali svoje glasove za listo našega Mrkve! V nedeljo na dan občinskih volitev ne sme ostati nobeden volilec, ki mu je pri srcu pravičnost in poštenost doma. Nacionalni delavci in nameščenci bomo volili prvi! Potem pa bomo obiskali omahljivce in jih privedli na volišče, kjer bodo oddali vsi svoje glasove za Mrkva. Naša parola v nedeljo je: Vsi na volišče, vsi za Mrkva in za pošteno in nacionalno občinsko upravo. Nobeden pošten delavec, pa tudi ne kmet in ne gospod ne bo volil liste, na kateri kandidirajo zloglasni punktaši ki so razdiralci našega edinstva in naše narodne sloge. Naj si zapomni vprav vsakdo, da glasovi, ki bodo oddani za črno-rdečo listo, so izgubljeni! Časi, ko so nam gospodovali ljudje, ki jim nista pri srcu ne narod in ne država, so minili. V nedeljo, na dan občinskih volitev mora zmagati pravica, razsodnost in poštenost. Kdor bo volil črno-rdečo listo, ta si ne želi napredka naše občine. Zatorej vsi v boj za Mrkva!

Vest jih peče. Preteklo nedeljo je bil pri Miloniku zelo dobro obiskan delavski šobd na katerem je nosilec naše liste tovariš Mrkva tako temeljito obračunal z marksisti in njihovim gospodarstvom, da so nekateri vidnejši mali generali od jeze pihali in spreminjali barve kakor mavrica, drugi še manjši rdeči generali pa so

Zenski in moški svet rad kupuje v **TRPINOVEM BAZARJU** Maribor, Vetrinjska ul. 15

Širite „**Borbo**,“

Popravila ur in zlatnine, točno in hitro z jamstvom **A. STOJEC, MARIBOR** Jurčičeva ulica št. 8 Po stenske ure pridem na dom!

Točno, solidno in poceni izvršuje vsa kleparska dela **A. Romih** kleparski mojster Maribor, Slovenska ul. 28

Gospoška ulica 13

Vse šolske in pisarniške potrebščine

dobite najceneje

V **PODRUŽNICI UČITELJSKE KNJIGARNE**

Gospoška (Tyrševa) ulica 44

Pohištvo, tapetništvo, posteljnina, dekoracije in strojna pletarna žičnih vložkov

Vetrinjska ulica 7
Telefon 27-75

F. Novak - Maribor

Koroška cesta 8
Telefon 29-05

Naročila izvršujem hitro, solidno in poceni. Najcenejša tvrdka v Mariboru

Predstavniki in izdajatelj Tone Bajt, predsednik Narodno-strokovne zveze v Mariboru. Urejuje in odgovarja Rudolf Germ v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik ravnatelj Stanko Detela v Mariboru